

Bohuslav Burian (16. října 1919, Brno - asi 29. dubna 1959, Mírov) byl katolický kněz a jedna z obětí komunistického teroru.

Narodil se v Brně jako syn řezníka a matky v domácnosti. Měl 4 sourozence a postupně absolvoval obecnou školu, gymnázium a v roce 1938 nastoupil do kláštera Augustiniánů. V roce 1943 byl zatčen gestapem a za protinacistickou činnost vězněn v koncentračních táborech Dachau a Buchenwald. Už zde v zajetí proslul svojí odvahou, která ho neopustila ani v dalších dnech jeho života. **Po válce pokračoval ve studiu teologie a v červenci 1947 byl vysvěcen na kněze. Poté nastoupil místo kaplana ve Slavonicích. O svátku Božího těla (19. června) 1949 neváhal přečíst pastýřský list československých biskupů Hlas biskupů a ordinářů věřícím v hodině velké zkoušky namísto váhajícího biskupa Karla Skoupého (komunisté šíření a čtení listu zakázali pod hrozbou přísných trestů). Než ho příslušníci StB dokázali umlčet, byla většina textu přečtena.**

Byl zatčen a strávil 6 měsíců ve vyšetřovací vazbě. Po svém propuštění nastoupil v listopadu jako kaplan v Moravské Nové Vsi. 9. září 1950 uprchl do Rakouska, ale časem se vrátil a začal se specializovat na převaděčství a ukrývání lidí pronásledovaných komunisty. Postupně do Rakouska převedl přes jihomoravskou hranici 11 lidí (z toho 5 kněží a jeden bohoslovec, konkrétně mezi nimi byli Jan Krajcar a P. Hrbata). Při pátém přechodu hranice (4. návratu do Československa) byl dopaden, zatčen a převezen do vyšetřovací vazby v Praze-Ruzyni, v níž byl za pomoci mučení a drog přinucen k přiznání se ke špionáži a velezradě, kterých se ve skutečnosti nikdy nedopustil.

Dne 23. října 1952 byl odsouzen ke 20 letům těžkého žaláře. Souzen byl v rámci uměle vytvořené skupiny, do níž byla zařazena i jeho sestra Ludmila Burianová (odsouzena na 6 let vězení). Perzekuci museli čelit i další členové rodiny: oba rodiče strávili půl roku ve vyšetřovací vazbě a bratr byl poslán do TNP.

Prošel několika komunistickými věznicemi a uranovými doly u Jáchymova. 27. ledna 1959 uprchl z věznice v Leopoldově, dopaden byl až po několika dnech. Poté byl tak krutě ztýrán, že při tom utrpěl řadu vnitřních zranění, která ho trápila až do smrti na Mírově, kam byl převezen. Koncem dubna zemřel na následky chřipky (resp. zápalu plic?), vnitřních zranění (vzniklých v důsledku extrémně krutého mučení) a zanedbání lékařské péče ve věznici na Mírově.

Další informace: http://cs.wikipedia.org/wiki/Bohuslav_Burian